

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 106/09
Luxemburg, 2 decembrie 2009

Hotărârea în cauza C-358/08
Aventis Pasteur SA / OB

Pe parcursul unei proceduri judiciare inițiate în mod eronat împotriva furnizorului unui produs cu defecte, furnizorul nu poate fi înlocuit de producător decât într-un termen de 10 ani de la punerea în circulație a produsului

Totuși, după expirarea termenului de 10 ani, această înlocuire este posibilă dacă furnizorul este deținut 100% de producător, iar acesta din urmă a determinat punerea în circulație a produsului pe piață.

Directiva cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect¹ prevede un termen de 10 ani pentru introducerea unei acțiuni împotriva producătorului. Legea de transpunere a acestei directive în Regatul Unit permite, în cadrul unei proceduri judiciare, înlocuirea, după împlinirea acestui termen, a unui pârât cu un altul în anumite împrejurări, în special în cazul unei erori cu privire la identitatea persoanei împotriva căreia trebuia să fie introdusă acțiunea (9, 10, 11).

Aventis Pasteur SA (APSA), societate de drept francez, fabrică produse farmaceutice, printre care și un vaccin antihaemophilus (13). Mérieux UK Ltd, filială deținută 100 % de APSA, acționând în calitate de distribuitor în Regatul Unit, a vândut un lot de vaccinuri Ministerului Sănătății britanic, având ca destinație un spital, care la rândul său a furnizat o parte din aceste doze de vaccin unui cabinet medical (14,16).

Ca urmare a administrării unei doze din vaccinul în discuție, domnul OB a fost afectat de leziuni grave (17, 18). Acesta a introdus, într-o primă etapă, o acțiune în repararea prejudiciului în termenul de 10 ani împotriva filialei britanice Mérieux UK Ltd, devenită Aventis Pasteur MSD (APMSD). Ulterior, OB a solicitat ca APSA să înlocuiască APMSD ca urmare a faptului că, la momentul inițierii procedurii, a crezut în mod eronat că producătorul vaccinului în cauză era APMSD (25). Totuși, această cerere de înlocuire a fost prezentată după expirarea termenului de 10 ani prevăzut pentru introducerea unei acțiuni împotriva producătorului (26).

House of Lords, sesizată cu litigiul, întreabă Curtea asupra compatibilității legislației naționale cu directiva cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect.

Curtea amintește că directiva nu se pronunță cu privire la mecanismele procedurale care trebuie aplicate atunci când o persoană prejudiciată introduce o acțiune în răspundere pentru prejudiciul cauzat de un produs cu defecte și comite o eroare în privința persoanei producătorului. Astfel, în principiu, revine dreptului național procedural sarcina să stabilească condițiile potrivit cărora înlocuirea unei părți cu o alta poate să intervină în cadrul unei astfel de acțiuni (35).

Totuși, o normă de drept național nu ar putea fi aplicată astfel încât să permită participarea producătorului, după expirarea termenului de 10 ani, în calitate de pârât la o procedură inițiată în acest termen împotriva unei alte persoane (44). Astfel, soluția contrară ar însemna să se admită că termenul

¹ Directiva 85/374/CEE a Consiliului din 25 iulie 1985 de apropiere a actelor cu putere de lege și a actelor administrative ale statelor membre cu privire la răspunderea pentru produsele cu defect (JO L 210, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 1, p. 183).

de prescripție poate fi întrerupt în privința acestui producător de o altă cauză decât o procedură judiciară inițiată împotriva sa (45) și ar determina în plus prelungirea acestui termen, împrejurare care ar pune în discuție principiul securității juridice (46).

Curtea consideră că luarea în considerare a unor elemente subiective, precum atribuirea eronată, de către persoana prejudiciată, a calității de producător al produsului despre care se pretinde că are defecte unei societăți care nu are această calitate ar încălca normele obiective de armonizare edictate de directivă (48).

În consecință, Curtea concluzionează că, în principiu, **directiva se opune ca o legislație națională care autorizează înlocuirea unui pârât cu un altul în cursul unei proceduri judiciare să fie aplicată astfel încât să permită participarea, după expirarea termenului de 10 ani pe care îl stabilește, a unui producător în calitate de pârât la o procedură inițiată în acest termen împotriva unei alte persoane** (62).

Pe de altă parte, în speță, Curtea consideră că directiva nu se opune ca, în cadrul procedurii judiciare inițiate, în termenul de 10 ani, împotriva filialei deținute 100 % de producător, acesta să poată înlocui filiala dacă instanța constată că punerea în circulație a produsului respectiv a fost determinată de acest producător (63).

În plus, potrivit Curții, directiva trebuie să fie interpretată în sensul că, **atunci când persoana prejudiciată de un produs despre care se pretinde că are defecte nu a putut în mod rezonabil să identifice producătorul înainte de a-și exercita drepturile împotriva furnizorului acestui produs, furnizorul menționat trebuie considerat ca fiind „producător”, în sensul directivei, dacă nu a comunicat persoanei prejudiciate, din proprie inițiativă și în mod diligent, identitatea producătorului sau a propriului furnizor** (64). Or, în speță, APMSD, fiind filiala APSA și achiziționând vaccinul în cauză direct de la aceasta din urmă, cunoștea în mod obligatoriu identitatea producătorului acestui vaccin la momentul la care OB a chemat-o în judecată (59).

În această privință, Curtea precizează că instanța națională are sarcina de a efectua verificările necesare. În cazul în care va considera societatea APMSD ca fiind „producător”, va fi permis să se considere că procedura judiciară inițiată de OB împotriva acestei din urmă societăți a întrerupt termenul de prescripție în privința sa (60). În schimb, o astfel de constatare nu ar permite admiterea cererii de înlocuire a APMSD cu APSA, având în vedere faptul că cererea menționată a fost introdusă după expirarea termenului de 10 ani (61).

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului comunitar sau la validitatea unui act comunitar. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă identică.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Claudiu Ecedi-Stoisavlevici (+352) 4303 3720